

Ρενέ Ντεκάρτ

René Descartes

31 Μαρτίου 1596 – 11 Φεβρουαρίου 1650

Ο Ρενέ Ντεκάρτ πολύ γνωστός και με το εξελληνισμένο όνομα Καρτέσιος, ήταν Γάλλος φιλόσοφος, μαθηματικός και επιστήμονας φυσικών επιστημών.

BIBLIOGRAPHIE-BIOΓΡΑΦΙΑ

Ο Καρτέσιος γεννήθηκε το 1596, στην Λα άιγ αν Τουραίν (*La Haye en Touraine*) της Γαλλίας. Στην ηλικία των δέκα ετών, εισήλθε στο Ιησουϊτικό Κολλέγιο Ρουαγιάλ Ανρί-Λε-Γκραν στη Λα Φλες (*La Flèche*). Μετά την αποφοίτησή του μελέτησε στο πανεπιστήμιο του Πουατιέ όπου έλαβε το Μπακαλορεά (*Baccalaureate*) του και Άδεια (εξασκήσεως επαγγέλματος) στη Νομική το 1616, σύμφωνα με την επιθυμία του πατέρα του.

Έφθασε στη Λα Αι το 1623, για να πουλήσει όλη την περιουσία του και να επενδύσει τα χρήματά του σε ομόλογα, που του εξασφάλισαν καλό εισόδημα για το υπόλοιπο της ζωής του. Ο Καρτέσιος ήταν παρών στην πολιορκία της Λα Ρασέλ (*La Rochelle*) από τον Αρμάν Ζαν ντυ Πλεσί (*Armand Jean du Plessis*) Καρδινάλιο Ρισελιέ το 1627.

Το 1633, ο Γαλιλαίος καταδικάστηκε από την Καθολική Εκκλησία και ο Καρτέσιος εγκατέλειψε τα σχέδιά του για την έκδοση του Πραγματεία επί του Κόσμου, σύνοψη του έργου του των προηγούμενων τεσσάρων χρόνων.

Ο φιλόσοφος πέθανε στις 11 Φεβρουαρίου, 1650 στη Στοκχόλμη, της Σουηδίας, όπου είχε προσκληθεί ως διδάσκαλος της βασίλισσας Χριστίνας της Σουηδίας. Ως αιτία του θανάτου του φέρεται η πνευμονία, αν και επιστολές που ανακαλύφθηκαν πρόσφατα προς και από τον ιατρό Έικε Πίες (Eike Pies) υποδεικνύουν ότι ο Καρτέσιος πιθανώς δηλητηριάστηκε από τη χρήση αρσενικού.

Το 1667 το Βατικανό περιέλαβε τα έργα του στον Κατάλογο Απαγορευμένων Βιβλίων.

SON ŒUVRE- ΕΡΓΟ

Ο Καρτέσιος παρέχει τρία επιχειρήματα υπέρ της ύπαρξης του Θεού. Το πρώτο επιχειρήμα, το ιδεολογικό, βασίζεται στην ιδέα που έχουμε για τον Θεό ως τέλειο ον. Ο Καρτέσιος θεωρεί πως αυτή η ιδέα δεν είναι δυνατό να προέρχεται από εμάς, εφόσον είμαστε πεπερασμένα και ατελή όντα. Δεν μπορεί λοιπόν παρά να προέρχεται από τον Θεό και συνεπώς ο Θεός υπάρχει. Στην ίδια πεποίθηση για τη σχέση αιτίου-αποτελέσματος βασίζεται και το δεύτερο επιχειρήμα του Καρτέσιου για την ύπαρξη του Θεού, το όπου ονομάζεται κοσμολογικό. Το επιχειρήμα αυτό έχει ως εξής: έχω αποδείξει την ύπαρξή μου· ωστόσο το αίτιο της ύπαρξής μου δε θα μπορούσε να ήταν ο ίδιος μου ο εαυτός, εφόσον τότε «δεν θα αμφέβαλλα, δεν θα επιθυμούσα και δεν θα μου έλειπε τίποτα, διότι θα χορηγούσα στον εαυτό μου όλες τις τελειότητες των οποίων υπάρχει μέσα μου κάποια ιδέα, και έτσι θα ήμουν εγώ ο

ίδιος Θεός»· επομένως το αίτιο της ύπαρξής μου είναι ο Θεός, άρα ο Θεός υπάρχει. Το τρίτο επιχείρημα, τέλος, το οποίο έχει καθιερωθεί να ονομάζεται οντολογικό, δεν αντλείται εκ των αποτελεσμάτων του Θεού, όπως τα δύο προηγούμενα, αλλά από την ίδια τη φύση του Θεού. Σύμφωνα με αυτό, στον Θεό αποδίδονται όλες οι τελειότητες, μια εκ των οποίων είναι και η ύπαρξη, επομένως ο Θεός υπάρχει. Με άλλα λόγια, η ύπαρξη ανήκει στην ουσία του Θεού. Εφόσον, λοιπόν, κατά τον Καρτέσιο, η ύπαρξη του Θεού έχει αποδειχθεί, «αποκαθίσταται η εμπιστοσύνη στο *lumen naturale* [φυσικό φως].

Ο Καρτέσιος επινόησε το 1637 τη σύμβαση στα Μαθηματικά να χρησιμοποιούμε τα τελευταία γράμματα της αλφαβήτου για τους άγνωστους συντελεστές μιας εξίσωσης (x, y, z ή χ, ψ, ζ) και τα τρία πρώτα γράμματα για τους γνωστούς (a, b, c ή α, β, γ).

Υπήρξε μια από τις σημαντικότερες μορφές του ηπειρωτικού-ευρωπαϊκού ορθολογισμού. Οι ιδέες όμως, έγιναν στόχος του εμπειρισμού που επικράτησε μακροπρόθεσμα. Αλλά και οι βασικές ιδέες του λειτούργησαν σε πείσμα των προθέσεών του.

ΠΗΓΕΣ

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A1%CE%B5%CE%BD%CE%AD_%CE%9D%CF%84%CE%B5%CE%BA%CE%AC%CF%81%CF%84

Ευάγγελος Σαρρής Α'3